

Bruxelles, 5.12.2013
COM(2013) 860 final

2013/0416 (COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind acordarea unei asistențe macrofinanciare Republicii Tunisia

{SWD(2013) 498 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Economia Tunisiei a fost afectată de tulburările interne care au succedat revoluției din 2011, de instabilitatea regională (mai ales războiul din Libia) și de un mediu internațional nefavorabil, în special în zona euro, cu care Tunisia întreține legături comerciale și financiare strânse. Economia a trecut printr-o recesiune în 2011 și, în pofida unei redresări economice moderate în 2012, când turismul și investițiile străine directe (ISD) s-au reanimat, iar activitatea economică a fost reluată, **situația macroeconomică rămâne deosebit de vulnerabilă**. În special, situația bugetară și cea a balanței de plăți s-au deteriorat destul de semnificativ, generând nevoi financiare importante.

În același timp, după demisia președintelui Ben Ali la 14 ianuarie 2011, țara se îndreaptă cu pași mari spre instituirea unor mecanisme democratice, printre care organizarea unor alegeri libere și crearea unei adunări naționale constituante. Deși tranziția politică nu a fost lipsită de dificultăți și episoade de instabilitate, acest proces este de așteptat să culmineze cu aprobarea unei noi constituții și cu organizarea de noi alegeri în prima jumătate a anului 2014.

Pe acest fundal, autoritățile tunisiene au convenit, la jumătatea lunii aprilie 2013, cu Fondul Monetar Internațional (FMI) încheierea unui **acord stand-by de 24 de luni în valoare de 1,75 miliarde USD** (400 % din cotă), care a fost aprobat de Consiliul de administrație al FMI în luna iunie. Scopul acordului stand-by este să sprijine programul guvernamental de reformă economică, să reducă vulnerabilitatea economică și să încurajeze dezvoltarea durabilă și favorabilă incluziunii.

În acest context, guvernul tunisian a solicitat, la 28 august 2013, **asistență macrofinanciară (AMF) din partea UE în valoare de 500 de milioane EUR**, o parte din aceasta sub forma unui grant (a se vedea scrisoarea de solicitare din anexă). Comisia Europeană prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de acordare a unei asistențe macrofinanciare Republicii Tunisia în valoare **maximă de 250 de milioane EUR**. Asistența ar putea lua forma unor **împrumuturi pe termen mediu**, fără componenta de grant (ajutoare nerambursabile), dat fiind faptul că Tunisia nu îndeplinește criteriile de eligibilitate pentru a utiliza granturi în cadrul operațiunilor de AMF.

Propunerea de AMF din partea UE ar ajuta Tunisia **să își acopere o parte din nevoile reziduale de finanțare externă pentru perioada 2014-2015 în contextul programului FMI, estimate la 3,0 miliarde USD**. Ea ar permite diminuarea problemelor pe termen scurt legate de balanța de plăți și de situația bugetară fragilă, sprijinind în același timp programele de ajustare și de reformă convenite cu FMI și cu Banca Mondială, precum și reformele convenite în cadrul operațiunilor de sprijin bugetar ale UE, în special contractul de consolidare statală *Programme d'Appui à la Relance*, care este finanțat parțial prin programul SPRING (*Support for Partnership Reform and Inclusive Growth* - Sprijin pentru parteneriat, reforme și creștere favorabilă incluziunii).

Propunerea de AMF este în conformitate cu obiectivele inițiativei grupului G8 *Parteneriatul de la Deauville* și cu orientările noii politici europene de vecinătate (PEV). Aceasta ar constitui pentru celelalte țări din regiune un semnal al disponibilității UE de a sprijini țările care întreprind reforme politice în condițiile unei situații economice dificile.

În acest context, în opinia Comisiei, sunt îndeplinite condițiile politice și economice indispensabile acordării unei AMF având valoarea și natura propuse.

• Contextul general

După o recesiune puternică în 2011, când economia a scăzut cu 1,9 % din cauza tensiunilor politice interne și a conflictului din Libia, în anul 2012 s-a înregistrat o redresare moderată, în pofida unui mediu internațional și intern nefavorabil, **PIB-ul înregistrând o creștere** reală estimată la 3,6 %, susținută în principal de reluarea turismului și a fluxului de investiții străine directe (ISD). În ciuda relansării promițătoare a activității de producție și creșterii turismului înregistrate până la jumătatea anului 2013, impasul politic continuu, creșterea economică mai mică decât cea preconizată în UE (principalul partener comercial al Tunisiei) și piețele emergente, precum și o recoltă slabă sunt factori care au încetinit activitatea economică. FMI și-a revizuit recent previziunile privind creșterea PIB-ului în 2013 de la 4 % la 3 %. Previziunile de creștere economică pentru 2014 au fost și ele revizuite în jos de la 4,5 % la 3,7 %, iar situația politică internă continuă să genereze riscuri importante.

Șomajul rămâne o preocupare esențială având o rată de 15,9 % la sfârșitul lui iunie 2013, comparativ cu 13,5 % înainte de revoluție, aceasta fiind deosebit de ridicată în rândul tinerilor și al femeilor. Au existat presiuni **inflaționiste** de la începutul anului 2012, explicate în mare parte prin majorări ale prețurilor la energie și prin prețuri mai mari la alimente. Cu toate acestea, inflația a scăzut la 5,7 % (iar inflația de bază la 4,4 %) până în luna septembrie și se așteaptă să rămână stabilă în jurul acestei valori.

Politica monetară a fost flexibilă în cursul anului 2011 și în primele luni ale anului 2012, ca răspuns la existența unei mari deviații PIB și a unei inflații de bază relativ stabile. Cu toate acestea, întrucât inflația a început să își accelereze ritmul, iar balanțele externe și bugetare au continuat să se deterioreze, Banca Centrală a Tunisiei (BCT) a luat unele măsuri de austeritate, crescându-și rata de referință cu 50 pb începând din august 2012 (până la 4 %).

În ceea ce privește **finanțele publice**, programul FMI a luat în calcul o ajustare bugetară modestă pentru 2013, vizând ca deficitul bugetar să crească la 7,3 % din PIB, reflectând în mare parte costul recapitalizării planificate a băncilor și rambursarea arieratelor. Cu toate acestea, tendințele recente indică faptul că, în absența unor noi măsuri, va exista un derapaj bugetar considerabil (se estimează în prezent că, dacă nu se iau măsuri corective, deficitul va ajunge la 8,4 % din PIB). Se așteaptă ca această deteriorare bugetară din 2013 să fie compensată parțial, la fel ca în anul precedent, de o rată de execuție mai scăzută a **investițiilor publice**.

Pentru anul 2014, FMI solicită o ajustare suplimentară de circa două puncte procentuale din PIB pentru a ajunge la ținta de deficit programată de 6,4 % din PIB. Printre măsurile corective se pot număra ajustarea tarifelor la energie, în paralel cu dezvoltarea unui nivel de protecție socială mai bine orientat, creșterea controlului asupra masei salariale din sectorul public (care reprezintă aproximativ 13 % din PIB și 60 % din venituri), majorarea accizelor și măsuri de eficientizare a cheltuielilor publice. Nevoile de recapitalizare pentru sectorul financiar ar trebui, la rândul lor, să fie corect bugetate în lege.

Datoria publică a rămas la 44 % din PIB în 2012, dar se preconizează o creștere ușoară la 45,3 % din PIB până la sfârșitul acestui an și atingerea unui vârf de 49,5 % din PIB în 2014. Serviciul datoriei rămâne la un nivel ușor de gestionat de 6 % din totalul cheltuielilor bugetare.

Redresarea creșterii economice în 2012, pe fondul cererii ridicate la nivel mondial (în special din partea UE) și persistența prețurilor ridicate la produsele de bază au contribuit la lărgirea **deficitului de cont curent** la 8,1 % din PIB. Deficitul a crescut și mai mult în 2013, cele mai recente previziuni indicând o degradare la aproximativ 8,3 % din PIB, comparativ cu nivelul de 7,5 % din PIB urmărit în cadrul programului FMI. În plus, până în prezent în 2013,

intrările de ISD au fost cu aproximativ 40 % sub cele presupuse inițial în programul FMI. În plus, eliberarea asistenței oficiale este cu mult sub nivelul care fusese programat. Ca urmare a acestor carențe de finanțare și a deficitului de cont curent mai mare decât era programat, Tunisia se confruntă cu un decalaj semnificativ în balanța de plăți (de aproximativ 750 de milioane USD) pentru 2013, deși un potențial împrumut din partea Qatarului ar putea contribui la reducerea acestuia. FMI estimează că aceste carențe vor fi acoperite printr-o reducere cu 600 de milioane USD a rezervelor valutare față de obiectivele inițiale ale programului, precum și printr-o nouă comprimare a investițiilor publice care au un conținut ridicat de importuri).

După recuperarea parțială din 2012, rezervele valutare oficiale au început să scadă rapid la începutul anului 2013. Până la sfârșitul lunii octombrie 2013, rezervele s-au ridicat la 6,9 miliarde USD, acoperind numai 104 zile de importuri. Se așteaptă ca la sfârșitul lui 2013 să se situeze la 7,5 miliarde USD, ceea ce reprezintă o scădere de 1,1 miliarde USD în 2013, comparativ cu o creștere de 400 de milioane USD planificată inițial pentru anul respectiv. Dinarul s-a depreciat, în termeni nominali reali, cu aproximativ 12 % de la revoluție și cu aproximativ 6 % de la începutul anului 2013.

Criza din 2011 a avut un impact negativ asupra unui număr de bănci cheie, în special asupra celor publice, care au fost mai afectate de lovitura grea suferită de sectorul turismului. Acest fapt a determinat BCT să furnizeze lichidități substanțiale băncilor comerciale în cursul anului 2012, pentru a le ajuta să își acopere nevoile de refinanțare, deși o retragere treptată a infuziilor de lichidități a fost deja inițiată. În cadrul programului convenit cu FMI, autoritățile intenționează să procedeze la recapitalizarea și reabilitarea băncilor afectate de criză.

În plus față de necesitatea de a restructura și de a consolida sistemul bancar, printre provocările esențiale ale reformei structurale se numără și reducerea șomajului în paralel cu creșterea ratelor de participare (în special în rândul femeilor), reducerea disparităților de venit și a celor regionale, reducerea dependenței excesive de dezvoltarea unei industrii exportatoare cu valoare adăugată scăzută situată în zona de coastă și reformarea sistemului ineficient de subvenționare a prețurilor, consolidând totodată nivelul de protecție socială.

La 7 iunie 2013, Consiliul de administrație al FMI a aprobat, astfel cum s-a menționat anterior, un acord stand-by pe doi ani în valoare de 1,75 miliarde USD (400 % din cota Tunisiei). Principalele obiective ale programului FMI sunt: i) menținerea stabilității macroeconomice, în parte prin implementarea reformelor structurale și recapitalizarea selectivă a băncilor; ii) susținerea creșterii economice favorabile incluziunii; iii) reducerea vulnerabilităților externe; iv) consolidarea încrederii investitorilor și a donatorilor.

Previziunile revizuite relevă nevoi semnificative ale balanței de plăți pentru perioada 2014-2015 și un deficit global de finanțare externă estimat la 4,4 miliarde USD. Acest deficit de finanțare se datorează în mare parte următorilor doi factori: un deficit de cont curent în continuare ridicat și necesitatea de a constitui rezerve valutare în perioada 2014-2015. Nesocotind plățile eliberate în cadrul acordului stand-by și al împrumutului Băncii Mondiale pentru politica de dezvoltare, Tunisia se confruntă cu un deficit rezidual de finanțare externă în valoare de 3,0 miliarde USD în această perioadă. Propunerea de asistență macrofinanciară din partea UE ar contribui la acoperirea a aproximativ 10,8 % din deficitul de finanțare rezidual pentru perioada 2014-2015.

- **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

Niciuna

- **Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii**

UE urmărește să dezvolte o relație strânsă cu Tunisia și să sprijine reformele economice și politice ale Tunisiei. În 1995, Tunisia a devenit prima țară din sudul Mediteranei care a semnat un acord de asociere cu UE. Acest acord continuă să constituie temeiul juridic pentru cooperarea bilaterală. Relațiile bilaterale au fost și mai mult consolidate în cadrul politicii europene de vecinătate a UE, inclusiv prin adoptarea planurilor de acțiune pe cinci ani din cadrul PEV de stabilire a obiectivelor strategice pentru această cooperare; cel mai recent dintre acestea acoperă perioada 2013-2017. Tunisia este, de asemenea, membră a Uniunii pentru Mediterana. Legăturile economice cu UE sunt importante. Cea mai mare parte a schimburilor comerciale ale Tunisiei sunt derulate cu UE. În 2012, UE a fost sursa a 59,3 % din importurile Tunisiei și destinația a 68,1 % din exporturile sale. De asemenea, Tunisia este foarte dependentă de UE în ceea ce privește investițiile străine directe și alte fluxuri financiare, transferuri externe și intrări de capital din turism. Tunisia a finalizat eliminarea tarifelor pentru produse industriale în 2008, devenind astfel prima țară mediteraneeană care a încheiat un acord de liber schimb cu UE. UE a oferit Tunisiei negocierea unui acord de liber schimb detaliat și cuprinzător având ca scop acordarea unui acces deplin la piața unică a UE pentru Tunisia, deși negocierile nu au început încă.

Asistența macrofinanciară din partea UE ar completa totalul de 445 de milioane EUR sub formă de granturi mobilizate prin IEVP și prin programul SPRING și, în special, condițiile prevăzute în pachetul PAR III la care participă UE. Se va asigura o coordonare strânsă la implementarea acestor două programe, întrucât acestea sunt complementare și se susțin reciproc. În timp ce asistența macrofinanciară avută în vedere va oferi sprijin pe termen scurt pentru balanța de plăți, contractul de consolidare statală va sprijini finalizarea procesului de tranziție democratică prin măsuri de guvernare economică și politică. Prin sprijinul acordat adoptării de către autoritățile tunisiene a unui cadru corespunzător pentru politica macroeconomică și reforme structurale, asistența macrofinanciară din partea UE ar consolida valoarea adăugată și eficiența implicării UE prin alte instrumente financiare. În plus, ea ar veni în completarea resurselor puse la dispoziție de instituțiile financiare internaționale, donatori bilaterali și alte instituții financiare ale UE, contribuind astfel la eficiența globală a pachetului de sprijin financiar convenit de comunitatea internațională a donatorilor în urma crizei financiare.

Pe scurt, în timp ce drumul Tunisiei către democrație deplină nu este lipsit de dificultăți și mai persistă incertitudini semnificative, țara a luat măsuri importante în vederea realizării reformelor politice, cu scopul de a consolida instituțiile și mecanismele democratice, inclusiv un sistem parlamentar pluripartid, statul de drept și respectarea drepturilor omului. Țara are în vedere și un program de reformă economică vizând crearea premiselor pentru un model de creștere economică durabilă, echitabilă și generatoare de locuri de muncă.

Propunerea de asistență macrofinanciară este coerentă cu angajamentul UE de a sprijini tranziția economică și politică a Tunisiei. De asemenea, ea este în concordanță cu formularea din două decizii de acordare a asistenței macrofinanciare Republicii Kârgâzstan și Regatului Hașemit al Iordaniei¹. În special, așa cum s-a explicat mai în detaliu în documentul de lucru al serviciilor Comisiei, propunerea Comisiei respectă următoarele principii: caracterul excepțional, condițiile politice prealabile, complementaritatea, condiționalitatea și disciplina financiară.

¹ Decizia nr. 1025/2013/UE din 22 octombrie 2013 privind acordarea unei asistențe macrofinanciare Republicii Kârgâzstan; Proiectul de Decizie privind acordarea unei asistențe macrofinanciare Regatului Hașemit al Iordaniei, a cărei adoptare este prevăzută pentru decembrie 2013.

Comisia va continua să monitorizeze și să evalueze în perioada de acordare a asistenței macrofinanciare satisfacerea acestor criterii. În ceea ce privește evaluarea condițiilor politice prealabile, serviciile Comisiei vor colabora strâns cu Serviciul European de Acțiune Externă.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

• Consultarea părților interesate

Asistența macrofinanciară este acordată ca parte integrantă a sprijinului internațional pentru stabilizarea economică a Tunisiei. Pentru elaborarea prezentei propuneri de acordare a unei asistențe macrofinanciare, serviciile Comisiei s-au consultat cu Fondul Monetar Internațional și cu Banca Mondială, care au pus deja în aplicare programe financiare considerabile. Comisia a menținut, de asemenea, contacte regulate cu autoritățile tunisiene.

• Obținerea și utilizarea expertizei

O evaluare operațională pentru verificarea calității și a fiabilității circuitelor financiare și a procedurilor administrative din sectorul public al Tunisiei va fi efectuată de către Comisie cu ajutorul unor experți externi în decursul lunii decembrie 2013.

• Evaluarea impactului

AMF și programul de ajustare și de reformă economică aferent vor contribui la reducerea nevoilor de finanțare ale Tunisiei pe termen scurt, sprijinind, în același timp, măsurile politice care urmăresc consolidarea balanței de plăți și poziția bugetară și atrăgând o creștere economică durabilă astfel cum s-a convenit cu FMI. Aceasta va contribui considerabil la îmbunătățirea eficienței și a transparenței în gestionarea finanțelor publice; va promova reformele fiscale în vederea colectării impozitelor și va îmbunătăți progresivitatea sistemului fiscal; va sprijini eforturile existente de consolidare a nivelului de protecție socială; va promova reformele pieței muncii (pentru a reduce șomajul și a crește ratele de participare, în special în rândul femeilor) și va facilita adoptarea unor măsuri de îmbunătățire a cadrului de reglementare pentru comerț și investiții.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

• Rezumatul acțiunii propuse

Uniunea Europeană pune la dispoziția Tunisiei AMF în valoare totală de maximum 250 de milioane EUR, acordată sub forma unui împrumut pe termen mediu. Obiectivele asistenței vor fi: (i) să contribuie la acoperirea nevoilor reziduale de finanțare externă ale Tunisiei în perioada 2014-2015, așa cum au fost identificate de Comisie pe baza estimărilor FMI; (ii) să sprijine efortul de consolidare bugetară și stabilizarea externă în contextul programului FMI; (iii) să faciliteze și să încurajeze eforturile autorităților tunisiene de a implementa măsurile identificate în Planul de acțiune PEV UE-Tunisia; și (iv) să sprijine eforturile privind reforma structurală vizând îmbunătățirea gestionării macroeconomice globale, consolidarea guvernantei economice și a transparenței și îmbunătățirea condițiilor de creștere durabilă.

Asistența este planificată a fi eliberată în trei tranșe de împrumut. Plata primei tranșe (90 de milioane EUR) este prevăzută să aibă loc la jumătatea anului 2014. Cea de-a doua tranșă (80

de milioane EUR), condiționată de o serie de măsuri strategice, ar putea fi acordată spre sfârșitul anului 2014. Cea de-a treia și ultima tranșă (80 de milioane EUR) ar putea fi pusă la dispoziție, sub rezerva îndeplinirii măsurilor de politică, în prima jumătate a anului 2015. Asistența va fi gestionată de Comisie. Se aplică dispoziții specifice privind prevenirea fraudei și a altor nereguli, în conformitate cu Regulamentul financiar.

Așa cum se întâmplă de regulă în cazul AMF, plățile vor fi condiționate de evaluările pozitive ale programului în cadrul acordului financiar cu FMI (acordul stand-by). În plus, Comisia și autoritățile tunisiene vor stabili de comun acord măsurile specifice de reformă structurală într-un memorandum de înțelegere. Comisia va viza reformele structurale având ca scop îmbunătățirea managementului macroeconomic general și a condițiilor pentru o creștere durabilă (de exemplu, care vizează transparența și eficiența gestionării finanțelor publice, reformele bugetare, reformele în domeniul protecției sociale, reformele de pe piața muncii și reformele de ameliorare a cadrului legislativ pentru schimburile comerciale și investiții).

Decizia de a acorda integral AMF sub formă de împrumuturi este justificată de nivelul de dezvoltare al Tunisiei (măsurat în funcție de venitul pe cap de locuitor) și de indicatorii datoriei. Decizia este, de asemenea, conformă cu tratamentul acordat Tunisiei de Banca Mondială și de FMI. De altfel, Tunisia nu este eligibilă pentru finanțare preferențială din partea Asociației Internaționale pentru Dezvoltare sau din fondul FMI pentru reducerea sărăciei și creștere economică.

- **Temei juridic**

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 212 din TFUE.

- **Principiul subsidiarității**

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care obiectivul restaurării stabilității macroeconomice pe termen scurt a Tunisiei nu poate fi îndeplinit în mod suficient de către statele membre și de aceea el poate fi realizat mai bine de către Uniunea Europeană. Motivele principale sunt constrângerile bugetare existente la nivel național și nevoia unei coordonări puternice între donatori pentru a maximiza amploarea și eficiența ajutorului.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea respectă principiul proporționalității: ea se limitează la minimul necesar pentru a atinge obiectivul stabilității macroeconomice pe termen scurt și nu depășește ceea ce este necesar în acest scop.

Așa cum a constatat Comisia pe baza estimărilor făcute de FMI în contextul acordului stand-by, valoarea asistenței corespunde unui procentaj de 10,8 % din deficitul de finanțare rezidual pentru perioada 2014-2015. Dată fiind asistența promisă Tunisiei de alți donatori și creditorii bilaterali și multilaterali, se consideră că acest procentaj constituie un nivel corespunzător pentru UE de partajare a sarcinii.

- **Alegerea instrumentelor**

Finanțarea proiectelor sau asistența tehnică nu ar fi adecvată sau suficientă pentru realizarea acestor obiective macroeconomice. Principala valoare adăugată a AMF comparativ cu alte

instrumente ale UE ar fi reducerea constrângerii financiare externe și contribuția la crearea unui cadru macroeconomic stabil, inclusiv prin promovarea unei balanțe de plăți și a unei situații bugetare sustenabile, și a unui cadru adecvat pentru reformele structurale. Prin contribuția la instituirea unui cadru global adecvat pentru politicile macroeconomice și structurale, AMF crește eficacitatea acțiunilor finanțate în Tunisia prin alte instrumente financiare ale UE, cu aplicare mai restrânsă.

De asemenea, programul propus va consolida angajamentul guvernului în favoarea reformei și aspirațiile sale către o relație mai apropiată cu UE. Acest rezultat va fi atins, printre altele, prin impunerea unor condiții adecvate pentru eliberarea asistenței. Într-un context mai larg, programul va transmite celorlalte țări din regiune un semnal al disponibilității UE de a sprijini state care se angajează în mod clar pe calea reformelor politice în perioadele caracterizate de dificultăți economice.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Asistența preconizată va fi furnizată sub forma unui împrumut și ar trebui să fie finanțată printr-o operațiune de împrumut pe care Comisia o va desfășura în numele UE. Costurile bugetare ale asistenței vor corespunde provizionării, la o rată de 9 %, a sumelor vărsate în fondul de garantare pentru împrumuturile externe ale UE, de la linia bugetară 01 03 06 („provizionarea Fondului de garantare”)². Presupunând că prima și a doua tranșă din cadrul împrumutului se vor plăti în 2014 și vor fi în valoare totală de 170 de milioane EUR, iar cea de-a treia tranșă în 2015, în valoare de 80 de milioane EUR, și în conformitate cu normele care reglementează mecanismul fondului de garantare, provizionarea va avea loc în bugetele 2016-2017.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

- **Clauza de reexaminare / de revizuire / de încetare a efectelor**

Propunerea include o clauză de încetare a efectelor. AMF propusă urmează să fie pusă la dispoziție pentru o perioadă de doi ani și jumătate din prima zi după intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere.

² Linia bugetară 01 04 01 14 devine linia bugetară 01 03 06 începând cu bugetul 2014.

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind acordarea unei asistențe macrofinanciare Republicii Tunisia

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 212,

având în vedere propunerea Comisiei Europene³,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară⁴,

întrucât:

- (1) Relațiile dintre Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) și Republica Tunisia (denumită în continuare „Tunisia”) se dezvoltă în cadrul politicii europene de vecinătate (PEV). Acordul de asociere Euro-Med dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Tunisia, pe de altă parte, a intrat în vigoare la 1 martie 1998. În temeiul acestui acord de asociere, Tunisia a finalizat eliminarea tarifelor pentru produsele industriale în 2008, devenind astfel prima țară mediteraneană care a intrat într-o zonă de liber schimb cu Uniunea. Dialogul politic bilateral și cooperarea economică au continuat să se dezvolte și prin intermediul planurilor de acțiune din cadrul PEV, din care cel mai recent aflat în dezbatere acoperă perioada 2013-2017.
- (2) Economia Tunisiei a fost foarte afectată de evenimente interne legate de evoluțiile din sudul Mediteranei, începând cu finele anului 2010, cunoscute sub denumirea de „primăvara arabă”, precum și de tulburările regionale care au urmat, în special în țara vecină Libia. Aceste evenimente și mediul economic mondial nefavorabil, în special recesiunea din zona euro (principalul partener comercial și financiar al Tunisiei), au avut un impact foarte negativ asupra economiei tunisiene, ceea ce a dus la o încetinire a creșterii economice și la crearea unor mari deficite bugetare și de finanțare externă.
- (3) După demisia președintelui Ben Ali la 14 ianuarie 2011, au fost organizate, la 23 octombrie 2011, primele alegeri libere și democratice din Tunisia. De atunci funcționează o adunare națională constituantă și, deși tranziția politică nu a fost lipsită de dificultăți, principalii actori politici au depus eforturi concertate să facă reforme în vederea creării unui veritabil sistem democratic.
- (4) De la declanșarea primăverii arabe, Uniunea și-a afirmat cu diferite ocazii angajamentul de a sprijini Tunisia în procesul de reformă economică și politică. Acest angajament a fost reafirmat în concluziile reuniunii Consiliului de asociere UE –

³ JO C [...], [...], p. [...].

⁴ Poziția Parlamentului European din ... 2012 și Decizia Consiliului din ... 2012.

Tunisia, în noiembrie 2012. Sprijinul financiar din partea Uniunii pentru procesul de reformă al Tunisiei este compatibil cu politica adoptată de Uniune în relațiile cu țările din sudul Mediteranei, conform prevederilor din cadrul politicii europene de vecinătate.

- (5) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să constituie un instrument financiar excepțional, necondiționat și nedeseșnat, de sprijinire a redresării balanței de plăți, care are drept obiectiv restabilirea unei situații de finanțare externă sustenabile pentru beneficiar și care ar trebui să stea la baza implementării unui program strategic care să conțină măsuri solide de ajustare și reformă structurală menite să îmbunătățească balanța de plăți, în special pe parcursul perioadei de programare, și să consolideze punerea în aplicare a acordurilor și a programelor relevante cu Uniunea.
- (6) În aprilie 2013, autoritățile tunisiene și Fondul Monetar Internațional (FMI) au convenit cu privire la un acord stand-by pe trei ani fără caracter prudential (programul FMI) în valoare de 1 150 de milioane DST (drepturi speciale de tragere) pentru susținerea programului de reformă și ajustare economică al Tunisiei. Obiectivele programului FMI sunt conforme cu scopul asistenței macrofinanciare a Uniunii, și anume reducerea dificultăților pe termen scurt în ceea ce privește balanța de plăți, precum și punerea în aplicare a unor măsuri solide de ajustare conforme scopului asistenței macrofinanciare a Uniunii.
- (7) Uniunea a acordat granturi în valoare de 290 de milioane EUR pentru perioada 2011-2013, în cadrul programului său curent de cooperare, în sprijinul agendei de reforme politice și economice a Tunisiei. În plus, 155 de milioane EUR au fost alocate Tunisiei în perioada 2011-2013 în cadrul programului „Sprijin pentru parteneriat, reforme și creștere favorabilă incluziunii” (SPRING).
- (8) În august 2013, având în vedere înrăutățirea situației și a perspectivelor economice, Tunisia a solicitat asistență macrofinanciară din partea Uniunii.
- (9) Având în vedere că Tunisia este o țară vizată de PEV, ar trebui să fie considerată eligibilă pentru primirea de asistență macrofinanciară din partea Uniunii.
- (10) Având în vedere că există încă un deficit rezidual semnificativ de finanțare externă în Tunisia pentru balanța de plăți, în plus față de resursele furnizate de FMI și de alte instituții multilaterale, asistența macrofinanciară din partea Uniunii care ar urma să fie furnizată Tunisiei (denumită în continuare „asistența macrofinanciară din partea Uniunii”) este, în actualele circumstanțe excepționale, considerată a fi un răspuns adecvat la solicitarea Tunisiei de a sprijini stabilizarea economică, împreună cu programul FMI. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar sprijini stabilizarea economică și agenda de reforme structurale a Tunisiei, completând resursele puse la dispoziție în cadrul acordului financiar cu FMI.
- (11) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să aibă drept scop sprijinirea restabilirii unei situații de finanțare externă sustenabile pentru Tunisia, sprijinind astfel dezvoltarea sa economică și socială.
- (12) Stabilirea valorii asistenței macrofinanciare din partea Uniunii se bazează pe o evaluare cantitativă completă a nevoilor de finanțare externă reziduale ale Tunisiei și ține cont de capacitatea acestora de autofinanțare prin resurse proprii, în special de rezervele internaționale pe care le are dispoziție. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să completeze programele și resursele furnizate de FMI și de Banca Mondială. Stabilirea valorii asistenței ia în considerare, de asemenea, contribuțiile

financiare preconizate din partea donatorilor multilaterali și necesitatea de a asigura o partajare echitabilă a sarcinii între Uniune și alți donatori, precum și aplicarea anterioară a celorlalte instrumente de finanțare externă ale Uniunii în Tunisia și valoarea adăugată a implicării Uniunii în general.

- (13) Comisia ar trebui să garanteze faptul că asistența macrofinanciară din partea Uniunii este în conformitate, din punct de vedere juridic și al conținutului, cu principiile esențiale, cu obiectivele și cu măsurile adoptate în cadrul diferitelor domenii de acțiune externă și al altor politici pertinente ale Uniunii.
- (14) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să sprijine politica externă a Uniunii față de Tunisia. Serviciile Comisiei și Serviciul European de Acțiune Externă ar trebui să lucreze în strânsă colaborare pe parcursul executării asistenței macrofinanciare pentru a coordona și a asigura coerența acțiunilor de politică externă ale Uniunii.
- (15) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să susțină angajamentul Tunisiei față de valorile pe care le partajează cu Uniunea, printre care democrația, statul de drept, buna guvernare, respectarea drepturilor omului, dezvoltarea durabilă și reducerea sărăciei, precum și angajamentul său față de alte principii privind schimburile comerciale deschise, echitabile și bazate pe norme.
- (16) O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să fie ca Tunisia să respecte mecanismele democratice reale, printre care un sistem parlamentar pluripartid și statul de drept, și să garanteze respectarea drepturilor omului. În plus, obiectivele specifice ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să consolideze eficiența, transparența și responsabilitatea sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Tunisia și să promoveze reformele structurale având ca scop sprijinirea creșterii economice durabile și favorabile incluziunii, crearea de locuri de muncă și consolidarea bugetară. Atât îndeplinirea condițiilor prealabile, cât și îndeplinirea obiectivelor respective ar trebui monitorizate periodic de către Comisie.
- (17) Pentru a se asigura că interesele financiare ale Uniunii în legătură cu asistența macrofinanciară din partea Uniunii sunt protejate în mod eficient, Tunisia ar trebui să adopte măsuri corespunzătoare privind prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte abateri legate de această asistență. În plus, ar trebui să se adopte dispoziții pentru efectuarea de verificări de către Comisie și de audituri de către Curtea de Conturi Europeană.
- (18) Punerea la dispoziție a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii nu aduce atingere competențelor Parlamentului European și Consiliului.
- (19) Sumele provizioanelor necesare pentru asistența macrofinanciară ar trebui să fie în concordanță cu creditele bugetare prevăzute în cadrul financiar multianual.
- (20) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui gestionată de către Comisie. Pentru a garanta că Parlamentul European și Consiliul pot să urmărească punerea în aplicare a prezentei decizii, Comisia ar trebui să le informeze periodic cu privire la evoluțiile legate de asistență și să le furnizeze documentele relevante.
- (21) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei decizii, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Aceste competențe ar trebui

exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁵.

- (22) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să facă obiectul unor condiții de politică economică, ce urmează a fi consemnate într-un memorandum de înțelegere. Pentru a se asigura condiții de punere în aplicare uniforme și din motive de eficiență, Comisia ar trebui să fie abilitată să negocieze astfel de condiții cu autoritățile tunisiene, sub supravegherea comitetului reprezentanților statelor membre, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În conformitate cu regulamentul respectiv, procedura de consultare ar trebui să se aplice, ca regulă generală, tuturor cazurilor altele decât cele prevăzute în regulamentul respectiv. Având în vedere impactul ce poate fi important al asistenței de peste 90 de milioane EUR, se cuvine să se utilizeze procedura de examinare pentru aceste operațiuni. Luând în considerare suma asistenței macrofinanciare din partea Uniunii pentru Tunisia, procedura de examinare ar trebui să se aplice pentru adoptarea memorandumului de înțelegere și pentru orice reducere, suspendare sau anulare a asistenței.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Uniunea pune la dispoziția Tunisiei asistență macrofinanciară („asistență macrofinanciară din partea Uniunii”) cu o valoare maximă de 250 de milioane EUR, destinată sprijinirii stabilizării economice a Tunisiei și reformelor întreprinse de această țară. Asistența va contribui la acoperirea nevoilor Tunisiei legate de balanța de plăți, astfel cum au fost identificate în programul FMI.
2. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este furnizată integral Tunisiei sub formă de împrumuturi. Comisia este împuternicită în numele Uniunii Europene să împrumute fondurile necesare de pe piețele de capital sau de la instituții financiare și să le împrumute mai departe Tunisiei. Împrumuturile au o scadență maximă de 15 ani.
3. Deblocarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este gestionată de Comisie în conformitate cu acordurile sau înțelegerile încheiate între FMI și Tunisia și cu principiile și obiectivele esențiale ale reformelor economice prevăzute în Acordul de asociere UE-Tunisia și în planul de acțiune UE-Tunisia pentru perioada 2013-2017 convenit în cadrul PEV. Comisia informează periodic Parlamentul European și Consiliul în legătură cu evoluțiile legate de asistența macrofinanciară din partea Uniunii, inclusiv în legătură cu tragerile din aceasta, și pune la dispoziția instituțiilor respective documentele relevante în timp util.
4. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii se acordă pentru o perioadă de doi ani și jumătate începând cu prima zi de la intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere menționat la articolul 3 alineatul (1).
5. În cazul în care nevoile de finanțare ale Tunisiei scad fundamental în cursul perioadei de eliberare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii comparativ cu estimările inițiale, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), reduce valoarea asistenței sau o suspendă ori o anulează.

⁵ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Articolul 2

O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este ca Tunisia să respecte mecanismele democratice reale, printre care un sistem parlamentar pluripartid și statul de drept, și să garanteze respectarea drepturilor omului. Comisia monitorizează îndeplinirea acestei condiții prealabile pe parcursul întregului ciclu de viață al asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. Prezentul articol se aplică în conformitate cu Decizia 2010/427/UE a Consiliului⁶.

Articolul 3

1. Comisia, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), convine cu autoritățile tunisiene asupra unor condiții financiare și de politică economică clar definite, axate pe reforme structurale și pe finanțe publice solide, în funcție de care urmează să fie acordată asistența macrofinanciară din partea Uniunii și care urmează să fie cuprinse într-un memorandum de înțelegere („memorandumul de înțelegere”) care cuprinde un calendar pentru îndeplinirea condițiilor respective. Condițiile financiare și de politică economică prevăzute în memorandumul de înțelegere sunt coerente cu acordurile sau înțelegerile menționate la articolul 1 alineatul (3), inclusiv cu programele de reformă structurală și de ajustare macroeconomică implementate de Tunisia cu sprijinul FMI.
2. Respectivele condiții vizează, în special, creșterea eficienței, a transparenței și a responsabilității sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Tunisia, inclusiv în ceea ce privește utilizarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. Progresul înregistrat cu privire la deschiderea reciprocă a piețelor, dezvoltarea schimburilor comerciale echitabile și bazate pe norme, precum și alte priorități în contextul politicii externe a Uniunii trebuie și ele luate în considerare în mod corespunzător în momentul elaborării măsurilor de politică. Progresele înregistrate pentru realizarea obiectivelor menționate se monitorizează periodic de către Comisie.
3. Condițiile financiare detaliate ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii se vor stabili în acordul de împrumut care urmează a fi încheiat de Comisie și autoritățile tunisiene.
4. Comisia verifică periodic îndeplinirea în continuare a condițiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (3), inclusiv conformitatea politicilor economice ale Tunisiei cu obiectivele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În cadrul acestor verificări, Comisia acționează în strânsă coordonare cu FMI și cu Banca Mondială și, dacă este necesar, cu Parlamentul European și cu Consiliul.

Articolul 4

1. Sub rezerva condițiilor menționate la alineatul (3), asistența macrofinanciară din partea Uniunii este pusă la dispoziție de Comisie sub forma a trei tranșe de împrumut. Mărimea fiecărei tranșe este stabilită în memorandumul de înțelegere.
2. Sumele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii sunt provizionate, dacă este cazul, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului⁷.

⁶ Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

⁷ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind constituirea Fondului de garantare pentru acțiuni externe (JO L 145, 10.6.2009, p. 10).

3. Comisia decide punerea la dispoziție a tranșelor sub rezerva îndeplinirii tuturor condițiilor următoare:
 - (a) condiția prealabilă prevăzută la articolul 2;
 - (b) o punere în aplicare continuă și satisfăcătoare a unui program de politică care conține măsuri ferme de ajustare și de reformă structurală, sprijinite de un mecanism de creditare al FMI fără caracter prudential; și
 - (c) punerea în aplicare, într-o anumită perioadă de timp, a condițiilor financiare și de politică economică asupra cărora s-a convenit în memorandumul de înțelegere.

Plata celei de a doua tranșe nu are loc mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a primei tranșe. Plata celei de a treia tranșe nu are loc mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a celei de-a doua tranșe.

4. În cazul în care condițiile de la alineatul (3) nu sunt îndeplinite, Comisia suspendă temporar sau anulează plata asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În astfel de cazuri, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la motivele respectivei suspendări sau anulări.
5. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este vărsată Băncii Centrale a Tunisiei. Sub rezerva dispozițiilor stabilite în memorandumul de înțelegere, care includ o confirmare a nevoilor reziduale de finanțare bugetară, fondurile Uniunii pot fi transferate Ministerului de finanțe al Tunisiei în calitate de beneficiar final.

Articolul 5

1. Operațiunile de contractare și de acordare a împrumutului legate de asistența macrofinanciară din partea Uniunii se efectuează în euro, utilizând aceeași dată a valutei și nu implică Uniunea în transformarea scadenței și nu o expune niciunui risc legat de cursul de schimb sau de rata dobânzii sau vreunui alt risc comercial.
2. În cazul în care condițiile permit și dacă Tunisia solicită acest lucru, Comisia poate lua măsurile necesare pentru a asigura includerea în termenii și condițiile de acordare a împrumutului a unei clauze de rambursare anticipată, precum și corelarea acestei clauze cu o clauză corespondentă în termenii și condițiile operațiunilor de contractare a împrumutului.
3. Dacă circumstanțele permit îmbunătățirea ratei dobânzii împrumutului și dacă Tunisia solicită acest lucru, Comisia poate decide refinanțarea integrală sau parțială a împrumuturilor sale contractate inițiale sau poate restructura condițiile financiare corespondente. Operațiunile de refinanțare sau de restructurare se efectuează în conformitate cu alineatele (1) și (4) și nu au ca efect prelungirea scadenței împrumuturilor contractate în cauză sau majorarea capitalului restant la data refinanțării sau a restructurării.
4. Toate costurile înregistrate de Uniune care au legătură cu operațiunile de contractare și de acordare a împrumutului prevăzute în prezenta decizie sunt suportate de Tunisia.
5. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la evoluțiile operațiunilor menționate la alineatele (2) și (3).

Articolul 6

1. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este pusă în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁸ și cu Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei⁹.
2. Punerea în aplicare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii face obiectul unei gestiuni directe.
3. Memorandumul de înțelegere și acordul de împrumut care urmează a fi convenite cu autoritățile tunisiene conțin dispoziții care:
 - (a) garantează faptul că Tunisia verifică în mod periodic dacă finanțarea acordată din bugetul Uniunii a fost utilizată în mod corespunzător, adoptă măsurile corespunzătoare de prevenire a neregulilor și a fraudei și, după caz, întreprinde acțiuni juridice pentru recuperarea fondurilor furnizate în temeiul prezentei decizii care au fost deturnate;
 - (b) asigură protecția intereselor financiare ale Uniunii, prevăzând în mod special măsuri specifice pentru prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte nereguli în legătură cu asistența macrofinanciară din partea Uniunii, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 988/95 al Consiliului¹⁰, Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului¹¹ și Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹²;
 - (c) autorizează în mod expres Comisia, inclusiv Oficiul European de Luptă Antifraudă sau reprezentanții acestora, să efectueze verificări, inclusiv verificări și inspecții la fața locului;
 - (d) autorizează în mod expres Comisia și Curtea de Conturi Europeană să efectueze audituri atât în timpul, cât și după perioada de disponibilitate a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, inclusiv să efectueze verificări de documentele și audituri la fața locului, cum ar fi evaluările operaționale;
 - (e) garantează faptul că Uniunea are dreptul la rambursarea anticipată a împrumutului atunci când s-a stabilit că, în ceea ce privește gestionarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, Tunisia s-a angajat într-un act de fraudă sau corupție sau într-o altă activitate ilegală care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii.

⁸ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁹ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

¹⁰ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

¹¹ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

¹² Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

4. Pe parcursul perioadei de punere în aplicare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, Comisia monitorizează, prin intermediul unor evaluări operaționale, soliditatea mecanismelor financiare, procedurile administrative și mecanismele interne și externe de control ale Tunisiei care sunt relevante pentru respectiva asistență.

Articolul 7

1. Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 8

1. Până la data de 30 iunie a fiecărui an, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei decizii în anul anterior, inclusiv o evaluare a punerii în aplicare. Raportul:
 - (a) examinează progresele înregistrate în punerea în aplicare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii;
 - (b) evaluează situația și perspectivele economice ale Tunisiei, precum și progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor de politică menționate la articolul 3 alineatul (1);
 - (c) indică legătura dintre condițiile de politică economică prevăzute în memorandumul de înțelegere, performanțele economice și bugetare ale Tunisiei la acea dată și deciziile Comisiei de a pune la dispoziție tranșele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii.
2. Cel târziu la doi ani de la expirarea perioadei de disponibilitate menționate la articolul 1 alineatul (4), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare *ex post*, evaluând rezultatele și eficiența asistenței macrofinanciare din partea Uniunii încheiate și măsura în care acestea au contribuit la obiectivele asistenței.

Articolul 9

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Asistență macrofinanciară acordată Republicii Tunisia.

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB¹³

Domeniul de acțiune politică: Titlul 01 – Afaceri economice și financiare

Activitate: 03 – Afaceri economice și financiare internaționale

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

X Propunerea/inițiativa se referă la o **acțiune nouă**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

„Promovarea prosperității dincolo de granițele UE”

Principalele domenii de activitate ale DG ECFIN în acest sector sunt următoarele:

1. Sprijinirea implementării politicii europene de vecinătate prin aprofundarea analizei economice și consolidarea dialogului politic și a consultării asupra aspectelor economice ale planurilor de acțiune.

2. Dezvoltarea, monitorizarea și implementarea asistenței macrofinanciare pentru țările terțe partenere, în cooperare cu instituțiile financiare internaționale relevante.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectivul specific nr. 1: „Acordarea de asistență macrofinanciară țărilor terțe pentru soluționarea crizelor privind balanța de plăți a acestor țări și restaurarea sustenabilității datoriei lor externe”

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză Relații economice și financiare internaționale, guvernanță mondială.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

Asistența propusă constă într-un împrumut al UE în valoare de 250 de milioane EUR pentru Republica Tunisia („Tunisia”), cu scopul de a contribui la ameliorarea situației balanței de plăți a țării. Asistența, care urmează să fie plătită în trei tranșe, va ajuta această țară să depășească dificultățile economice și sociale cu care se confruntă ca urmare a tulburărilor interne și regionale. Ea va promova, de asemenea, reforme structurale destinate să sporească creșterea economică sustenabilă și îmbunătățirea gestionării finanțelor publice.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

Autoritățile vor trebui să transmită periodic serviciilor Comisiei rapoarte cu privire la o serie de indicatori și să prezinte un raport complet asupra îndeplinirii condițiilor de politică convenite înainte de plata celei de-a doua și de-a treia tranșe a asistenței.

¹³ ABM (Activity Based Management): gestiune pe activități – ABB (Activity Based Budgeting): întocmirea bugetului pe activități.

Serviciile Comisiei vor continua să monitorizeze gestionarea finanțelor publice, în urma evaluării operaționale a circuitelor financiare și a procedurilor administrative din Tunisia, care va fi efectuată în pregătirea acestei operațiuni. Delegația UE în Tunisia va prezenta, de asemenea, rapoarte periodice pe teme relevante pentru monitorizarea asistenței. Serviciile Comisiei vor rămâne în contact permanent cu FMI și cu Banca Mondială, pentru a beneficia de informațiile desprinse din activitățile curente ale acestora în Tunisia.

Propunerea de decizie prevede un raport anual către Consiliu și Parlamentul European, care să cuprindă o evaluare a implementării acestei operațiuni. În termen de doi ani de la expirarea perioadei de implementare, se va efectua o evaluare *ex-post* independentă a asistenței.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Plata asistenței va fi condiționată de realizarea unor progrese satisfăcătoare în implementarea acordului *stand-by* încheiat între Tunisia și FMI. În plus, Comisia convine cu autoritățile tunisiene cu privire la o serie de condiții de politică specifice, enumerate în cadrul unui memorandum de înțelegere, care trebuie îndeplinite înainte de eliberarea celei de-a doua și de-a treia tranșe de către Comisie.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Sprijinind această țară să depășească șocul economic cauzat de tulburările interne și regionale, AMF propusă va contribui la promovarea stabilității macroeconomice, a reformelor economice și a progreselor politice ale țării. Venind în completarea resurselor puse la dispoziție de instituțiile financiare internaționale, de UE și de alți donatori, această AMF contribuie la eficiența globală a pachetului de sprijin financiar convenit de comunitatea internațională a donatorilor în urma crizei financiare.

De asemenea, programul propus va consolida angajamentul guvernului în favoarea reformei și aspirațiile sale către o relație mai apropiată cu UE. Acest rezultat va fi atins, printre altele, prin impunerea unor condiții adecvate pentru eliberarea asistenței. Într-un context mai larg, programul va transmite celorlalte țări din regiune un semnal al disponibilității UE de a sprijini state care se angajează în mod clar pe calea reformelor politice în perioadele caracterizate de dificultăți economice.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare

Din 2004, au fost efectuate în total cincisprezece evaluări *ex-post* cu privire la operațiuni de asistență macrofinanciară. Aceste evaluări concluzionează că operațiunile AMF contribuie, deși uneori modest și indirect, la îmbunătățirea sustenabilității externe, la stabilitatea macroeconomică și la realizarea reformelor structurale în țara beneficiară. În majoritatea cazurilor, operațiunile AMF au avut un efect pozitiv asupra balanței de plăți a țării beneficiare și au contribuit la relaxarea constrângerilor bugetare ale acesteia. De asemenea, aceste operațiuni au condus la o creștere economică ceva mai însemnată.

1.5.4. Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare

UE se numără printre principalii donatori ai Tunisiei. UE a acordat granturi în valoare de 290 de milioane EUR pentru perioada 2011-2013, în cadrul programului său curent de cooperare, în sprijinul agendei de reforme politice și economice a Tunisiei. În plus, 140 de milioane EUR au fost alocate Tunisiei în perioada 2011-2013 în cadrul programului SPRING.

Principala valoare adăugată a AMF comparativ cu alte instrumente ale UE ar fi contribuția la crearea unui cadru macroeconomic stabil, inclusiv prin promovarea unei balanțe de plăți și a unei situații bugetare sustenabile, precum și a unui cadru adecvat pentru reformele structurale. AMF nu constituie un sprijin financiar regulat și nu este destinată să sprijine dezvoltarea economică și socială a țărilor beneficiare. Asistența trebuie întreruptă de îndată ce situația financiară externă a țării revine pe calea sustenabilității. Ulterior, pot fi utilizate instrumentele de cooperare obișnuite ale UE.

AMF este totodată concepută pentru a veni în completarea intervențiilor instituțiilor financiare internaționale, în special programul de ajustare și de reformă sprijinit de acordul *stand-by* cu FMI și împrumutul pentru politicile de dezvoltare acordat de Banca Mondială.

1.6. Durata și impactul financiar

X Propunere/inițiativă pe **durată determinată**

X Propunere/inițiativă în vigoare pentru o perioadă de 2,5 ani de la intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere, așa cum se prevede la articolul 1 alineatul (4) din decizie

X Impact financiar din 2014 până în 2017.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)¹⁴

X **Gestiune centralizată directă** asigurată de către Comisie

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Asistența are caracter macroeconomic și este concepută astfel încât să fie compatibilă cu programul economic sprijinit de FMI. Serviciile Comisiei vor monitoriza acțiunea pe baza progreselor înregistrate în implementarea acordului *stand-by* și a măsurilor de reformă concrete care urmează a fi convenite cu autoritățile tunisiene într-un memorandum de înțelegere (a se vedea și punctul 1.4.4).

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

În ceea ce privește operațiunea de acordare a AMF propusă, există riscuri fiduciare, riscuri legate de politicile aplicate și riscuri legate de situația politică în general.

Nefiind dedicată unor cheltuieli specifice, există riscul ca asistența macrofinanciară să fie utilizată în mod fraudulos. În general, acest risc este legat de factori cum ar fi calitatea sistemelor de gestionare din cadrul băncii centrale și al ministerului de finanțe și de adecvarea capacităților de audit intern și extern.

Un alt risc important pentru operațiune decurge din nesiguranța economică și politică regională, în special din Libia, care are implicații directe asupra economiei din Tunisia. Pe plan intern, riscul principal este instabilitatea legată de dificultățile din procesul de reformă politică și economică. Punerea în aplicare integrală a măsurilor de stabilizare și reformă sprijinite de comunitatea internațională, inclusiv de

¹⁴

Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

operațiunea de acordare a AMF propusă, ar putea fi compromisă de nemulțumiri sociale.

În cele din urmă, există riscuri care derivă dintr-o posibilă deteriorare a mediului economic european și mondial și dintr-o creștere a prețurilor la energie și la alimente la nivel internațional.

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

Asistența macrofinanciară va face obiectul procedurilor de verificare, de control și de audit aflate în sarcina Comisiei, inclusiv a Oficiului de Luptă Antifraudă (OLAF) și a Curții de Conturi Europene.

2.2.3. Costurile și beneficiile controalelor și rata probabilă de neconformitate

Costurile de bază pentru Comisie cu privire la metodele de verificare și control, precum și costul evaluării operaționale a circuitelor financiare și administrative efectuate înainte de operațiune sunt descrise în tabelul 3.2.1. În plus, există costuri pentru Curtea de Conturi Europeană și costuri legate de eventualele intervenții ale OLAF. Evaluarea operațională ajută nu numai la evaluarea riscurilor utilizării abuzive a fondurilor, ci, în plus, furnizează informații utile asupra reformelor necesare în domeniul gestionării finanțelor publice, care sunt reflectate în condițiile de politică aferente operațiunii. În ceea ce privește rata probabilă de nerespectare, riscul aferent (sub forma nerambursării împrumutului sau a utilizării abuzive a fondurilor) este considerat a fi scăzut, pe baza experienței legate de AMF de la crearea sa.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

Pentru a atenua riscurile de utilizare frauduloasă se vor lua mai multe măsuri:

În primul rând, temeiul juridic propus pentru asistența macrofinanciară acordată Tunisiei include o dispoziție privind măsurile de prevenire a fraudei. Aceste măsuri vor fi detaliate în memorandumul de înțelegere și în acordul de împrumut și vor prevedea o serie de dispoziții privind inspecțiile, prevenirea fraudei, auditurile, precum și recuperarea fondurilor în caz de fraudă sau de corupție. Se mai preconizează că programul de asistență va include o serie de condiții de politică specifice, în special în domeniul gestionării finanțelor publice, care vor viza sporirea eficienței, a transparenței și a responsabilității.

În al doilea rând, înainte să se ajungă la un acord privind memorandumul de înțelegere, serviciile Comisiei, cu sprijinul experților externi autorizați în mod corespunzător, vor efectua o evaluare operațională a circuitelor financiare și a procedurilor administrative la ministerul de finanțe și la Banca Centrală a Tunisiei, în vederea îndeplinirii cerințelor din Regulamentul financiar aplicabile bugetului general al Comunităților Europene. Această evaluare va stabili dacă în Tunisia cadrul pentru buna gestiune financiară a asistenței macrofinanciare este suficient de eficace, prin abordarea unor domenii cum ar fi structura și organizarea gestiunii, gestionarea și controlul fondurilor, securitatea sistemelor IT, capacitatea de audit intern și extern, precum și independența băncii centrale. În lumina acestei evaluări, ar putea fi introduse, în acord cu autoritățile naționale, mecanisme specifice aplicabile gestionării fondurilor de către beneficiari. De asemenea, asistența va fi plătită într-un cont special la Banca Centrală a Tunisiei.

În cele din urmă, asistența va face obiectul procedurilor de verificare, de control și de audit aflate sub responsabilitatea Comisiei, inclusiv din partea OLAF și a Curții de Conturi Europene.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

01 03 02: Asistență macrofinanciară

01 03 06– Provizionarea Fondului de garantare¹⁵

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica.....]	Dif./ Nedif. ⁽¹⁶⁾	Țări AELS ¹⁷	Țări candidate ¹⁸	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
4	01 03 02 Asistență macrofinanciară	Dif.	NU	NU	NU	NU
4	01 03 06: Provizionarea Fondului de garantare	Dif.	NU	NU	NU	NU

01 03 06 – Garanția Uniunii Europene pentru împrumuturile UE destinate asistenței macrofinanciare pentru țări terțe. Fondul de garantare pentru acțiuni externe trebuie să fie provizionat în conformitate cu Regulamentul privind Fondul de garantare, cu modificările ulterioare. Conform acestui regulament, împrumuturile se bazează pe suma datorată la sfârșitul anului. Suma provizionului se calculează la începutul anului „n” ca diferența dintre suma țintă și activele nete ale fondului la finalul anului „n-1”. Această sumă a provizionului este introdusă în anul „n” la bugetul preliminar pentru anul „n+1” și este plătită efectiv într-o singură tranzacție la începutul anului „n+1” din „Provizionarea Fondului de garantare” (linia bugetară 01 03 06). Ca urmare, 9% (maximum 22,5 milioane EUR) din suma plătită efectiv se va considera în suma țintă la finalul anului „n-1” pentru calcularea provizionării fondului.

Rubrica bugetară („p.m.”) corespunzătoare garanției bugetare pentru împrumutul acordat va fi activată doar în cazul unei executări efective a garanției. Nu se așteaptă ca garanția bugetară să fie activată.

¹⁵ Linia bugetară 01 04 01 14 devine linia bugetară 01 03 06 începând cu bugetul 2014.

¹⁶ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

¹⁷ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

¹⁸ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

☐☐Noi linii bugetare a căror creare se solicită: nu este cazul.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

**Rubrica din cadrul financiar
multianual:**

4

[Rubrica: UE ca partener global]

DG: <ECFIN>			Anul 2013 ¹⁹	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017	TOTAL
•Credite operaționale								
Linia bugetară 01 03 06 Provizionarea Fondului de garantare	Angajamente	(1a)				15,3	7,2	22,5
	Plăți	(2a)				15,3	7,2	22,5
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ²⁰ (evaluări operaționale și evaluări ex post)								
Linia bugetară 01 03 02	Angajamente	(3)	0,05			0,15		0,20
	Plăți	(3a)		0,05		0,05	0,10	0,20
TOTAL credite pentru DG ECFIN	Angajamente	=1+1a +3	0,05			15,45	7,2	22,7
	Plăți	=2+2a +3		0,05		15,35	7,3	22,7

¹⁹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

²⁰ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

•TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,05			15,45	7,2	22,7
	Plăți	(5)		0,05		15,35	7,3	22,7

•TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe (6)

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 4 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	0,05			15,45	7,2	22,7
	Plăți	=5+ 6		0,05		15,35	7,3	22,7

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	5		„Cheltuieli administrative”				
---	----------	--	-----------------------------	--	--	--	--

		Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017	TOTAL
DG: <.....>							
•Resurse umane		0,030	0,028	0,021	0,010	0,016	0,105
•Alte cheltuieli administrative		0,015	0,015	0,010			0,040
TOTAL DG ECFIN	Credite	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145
TOTAL credite pentru RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2013 ²¹	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017	TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,095	0,043	0,031	15,46	7,216	22,845
	Plăți	0,045	0,093	0,031	15,36	7,316	22,845

²¹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările

OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1²²

		Anul 2013		Anul 2014		Anul 2015		Anul 2016		Anul 2017			
	Tip	Număr	Costuri	Număr	Costuri	Număr	Costuri	Număr	Costuri	Număr	Costuri	Numărul total	Costuri totale
- Realizarea 1	Evaluare operațională	1	0,05									1	0,05
- Realizarea 2	Evaluare <i>ex-post</i>							1	0,15			1	0,15
- Realizarea 3	Provizionarea Fondului de garantare							1	15,3	1	7,2	2	22,5
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1		1	0,05					2	15,45	1	7,2	4	22,7
COSTURI TOTALE		1	0,05					2	15,45	1	7,2	4	22,7

²² Conform descrierii din secțiunea 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e) ...”

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2013 ²³	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017	A se menționa numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual									
Resurse umane	0,030	0,028	0,021	0,010	0,016				0,105
Alte cheltuieli administrative	0,015	0,015	0,010						0,040
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145
În afara RUBRICII 5²⁴ din cadrul financiar multianual									
Resurse umane									
Alte cheltuieli cu caracter administrativ									
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual									
TOTAL	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145

Necesarul de credite administrative va fi acoperit de creditele deja alocate direcției generale pentru gestionarea acțiunii și/sau care au fost redistribuite în cadrul DG-ului, completate, dacă este necesar, cu resursele suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și ținând seama de constrângerile bugetare.

²³ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

²⁴ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea trebuie exprimată în unități echivalent normă întreagă

	Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)								
01 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			
XX 01 01 02 (în delegații)								
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)								
10 01 05 01 (cercetare directă)								
•Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) ²⁵								
XX 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)								
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)								
XX 01 04 yy ²⁶	- la sediu							
	- în delegații							
XX 01 05 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)								
10 01 05 02 (AC, INT, END - cercetare directă)								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
TOTAL	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar:	Șef de unitate: Supraveghează și gestionează operațiunea, convin asupra rapoartelor de evaluare din cadrul acordului de împrumut, conduc misiuni și evaluează progresele înregistrate în ceea ce privește respectarea condițiilor. Birou: Pregătirea memorandumului de înțelegere, relaționarea cu autoritățile și cu IFI, relaționarea cu experți externi pentru evaluarea operațională și evaluarea <i>ex-post</i>, desfășurarea de misiuni de evaluare și pregătirea de rapoarte ale serviciilor Comisiei, elaborarea de proceduri ale Comisiei în legătură cu gestionarea asistenței.
Personal extern	Nu este cazul

²⁵ AC= agent contractual; AL= agent local; END= expert național detașat. INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

²⁶ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.

3.2.5. *Contribuția terților*

- ☒ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.